

To by byly zásady, kterými sa treba zaoberať pre uskutočnenie Slovenskej obrody a pri kľudnom vyriešení židovskej otázky bez násilí a bez škôd pre Slovensko.

Pripravil by som vec ako proponent na obidvoch miestach / v Anglii a u nájemcov, židovských poľnohospodárov/ akonáhle bude mi sdelené, že vláda Slovenskej Krajiny v zásade s týmto projektom súhlasí.

Dovoľujem si ešte poznamenať, že táto činnosť musí byť prevedená veľmi urýchlené, lebo tým by sa:

a./ zaistila existencia Slovákom,

b./ umožnilo zriadenie priemyslu na Slovensku, ktorý by zaistil zamestnanie tým, ktorým sa pôda nedostane a ostanú robotníkmi a úradníkmi,

c./ zaistil by sa aj podklad pre štátnu správu,

d./ vyriešila by sa židovská otázka, ktorá je veľmi súrna a od ktorej závisí rôzne hospodárske otázky.

Prosím preto, aby láskave sdelenie o súhlasu s týmto projektom, bolo mi doručené čo najskôr.

V Bratislave, dňa 14. februára 1939.

V hľbokej úcte:
(nečitateľný podpis)⁸⁰

SNA, fond MH, kartón 32, Prez - P - 1220

Dokument 59

Nedatovaný návrh zákona upravujúci pobyt Židov v ČSR.

Zákon, upravujúci pobytu židů v ČSR⁸¹.

§ 1.

Nařizuje sa povinná registrace všech židů na území ČSR v den vyhlášení tohoto zákona se nalézajících.

§ 2.

Registraci tuto provedou ve venkovských místech jeden zástupce okresního úřadu a jeden zástupce berní správy spolu s jedním zástupcem úřadu policejního sídelního města okresního úřadu.

§ 3.

⁸⁰ Návrh sa nerealizoval. Pozri dokument 57.

⁸¹ Ide o návrh zákona, pochádzajúci z obdobia II.Č-SR, ktorý nevošiel do platnosti. Návrh nemá žiadnu hlavičku, ani k nemu nie je priložený list, na základe ktorého by sa dal určiť pôvod dokumentu a upresniť doba jeho vzniku. Podľa datovania niektorých paragrafov k 1.1.1939 mohol by návrh pochádzať ešte z konca roku 1938.

V městech Praze, Brně, Bratislavě, Košicích a Užhorodě provedou registraci zvláštní úřady k tomu účelu sestavené. Sestavení těchto úřadů nařízeno zvláštním nařízením.

§ 4.

Registrace provedena budiž co možno s největším urychlením.

§ 5.

Židé jsou povinni sami se k registrování hlásiti u příslušného úřadu, při čemž manžel může dáti registrovati svoji manželku a svoje děti. U manželství smíšených jsou povinni k registraci toliko členové židovští a děti narozené z těchto manželství.

§ 6.

Úřad registraci provádějící, zřídí seznam všech jednotlivých členů a to tak, že napíše: křestní jméno, příjmení, den narození, stav, povolání, náboženství, národnost registrovaných jednotlivců.

den příchodu do ČSR a způsob nabytí státního občanství.

Přesný popis majetku, při čemž ocenění provede si sama berní správa.

Údaj, zda byl kto trestán.

Údaj, zda byl kto činným politicky.

Údaj, k jaké národnosti se zmíněný hlásil v roce 1910 a v roce 1920.

Žid, který sídlil na území ČSR v den vyhlášení tohoto zákona a který neuposlechne nařízení o registraci, dopouští se přestupku dle tohoto zákona trestného peněžitou pokutou od 1.000.- Kč do 100.000.- Kč, v případně nedobytnosti trestem vězení od 10 dnů výše, při čemž podmíněné odsouzení nemůže býti vysloveno.

§ 8⁸².

Žid, který se pokusil prchnouti z ČSR v této době a který bude dopaden, potrestán budiž konfiskací všeho majetku.

§ 9.

Témuž trestu podléhá žid, který udá mylně, k jaké národnosti se hlásil v roce 1910 a 1920.

§ 10.

Židé, kteří bydleli na území ČSR v roce 1910, jakož i jejich potomci, hlási-li se obojí při sčítání lidu v roce 1910 a dalších k národnosti české, mají dovolený další pobyt na území ČSR a zaplatí toliko daň z hlavy, která se určuje 5% jejich veškerého majetku.

Daň z hlavy předepíše příslušná berní správa.

Kdyby se mezi sčítáními lidu v roce 1910 a dalšími sčítáními vyskytl rozdíl, jest rozhodujícím, zda se hlásil žid k národnosti české v roce 1910, jeho potomci pak při prvním ze sčítání. V pochybách rozhodne berní správa.

⁸² § 7 chýba.

§ 11.

Židé, kteří bydleli na území republiky Československé v r.1918 a hlásili se při sčítáních lidu k národnosti české, mají pobyt na území ČSR dovolen, zaplatit však musí a to i když chtějí se vystěhovati dávku z celkového rodinného majetku, vypočteného těmto příslušnou berní správou, včítaje v to nejen majetek nemovitý, nýbrž i majetek movitý, jako cenné papíry, akcie a pod. ve výši 20%.

§ 12.

Židé, přistěhovavší se do ČSR teprve po převratu a nabyvší zde státního občanství, rozdělují se do tří kategorií.

A/ Prví jsou ti, kdož byli poškození okolováním československé měny a kdo platili dávku z majetku v téže výši jako v §-u 11. Těmto předepisuje se další dávka z majetku ve výši 25%.

B/ Druzí jsou ti, kteří zaplatili toliko dávku z majetku. Těmto předepisuje se další dávka z majetku ve výši 33%, která se vypočítává dle § 11.

C/ Ti, kteří nezaplatili ani dávky z majetku, ani nebyli postiženi okolováním peněz, jsou povinni dávkou z majetku dle zásad § 11., vyměřenou ve výši 50%.

§ 13.

Ti, kdož přistěhovali se do ČSR ode dne 1. ledna 1933 počínaje, jsou povinni zaplatiti daň za pobyt, ochranu majetku a bezpečnosti ve vážných chvílích ve výši 33% celkového jejich rodinného majetku a vypovídají se zároveň ku dni 1. I. 1939 z území ČSR.

§ 14.

Veškeré dosavadní služné daně, dávky a poplatky jsou povinni židé a židovské společnosti pod následky rozpuštění společnosti nebo vypovězení do jednoho roku, hotově zaplatiti.

§ 15.

Veřejné, komanditní a tiché společnosti, kde jest společníkem žid, zaplatí ekvivalent ve výši 5%⁸³ společenského jmění. Totéž zaplatí společnosti akciové, které byly v roce 1937 v židovských rukou.

§ 16.

Židé nemají přístup k veřejným úřadům a nemohou býti státními zaměstnanci. Dosavadní propouštějí se ku dni 1. I. 1939 s výjimkou mimořádně kvalifikovaných osob jež za další činnost požádá ministr příslušného resortu neb předseda vlády.

§ 17.

⁸³ Číslo bolo dopísané rukou, preto je možné, že znamená aj číslo 15%.

Židé nesmějí vlastniti půdu zemědělskou, ač by sami nebyli činní přímo v zemědělském závodě jako vlastníci či pachtýři, neb jejich universální předchůdci v roce 1918.

§ 18.

V advokacii jest přípustno, aby bylo činnno tolik židů nejvýše, kolik na ně připadá procentuelně dle počtu všech židů, kteří zůstanou v ČSR. Ostatní upraví zákon.

§ 19.

Stejně tak jest i s lékaři, při čemž nesmí židovský lékař dostati nemocenskou pokladnu.

§ 20.

Žádný právník neb medik židovský nemůže se státi advokátem neb lékařem v příštích 5ti letech.

§ 21.

Všechny obchodní společnosti židovské jsou povinny propustiti, stejně jako soukromí podnikatelé židovští $\frac{3}{4}$ svých židovských zaměstnanců a přijmouti za ně zaměstnance křesťanské, národnosti české, slovenské, neb karpatoruské.

§ 22.

Zakazují se sňatky Čechů, Moravanů, Slováků a Karpatských Rusů na území ČSR se židy. Manželství po výhlášení tohoto zákona uzavřené těmito přes zákaz, jest neplatné. Dosavadní manželství smíšená jsou zachována v platnosti a není židovský původ manžela důvodem k rozvodu neb k rozluce. Dítky z těchto manželství zrozené, buďte však registrovani jako židé.

§ 23.

Žádný žid nesmí býti majitelem kinematografické koncese od 1. ledna 1939 přecházejí veškerá koncesionářská práva na stát, který převezme správu biografů do rukou a odkoupí za znalecký jím určenou cenu potřebné místnosti od zmíněného, po příp. vstoupí do nájemních práv.

§ 24.

Žádná kavárna, hotel, restaurace, neb hostinec, vyjma hostinců s dámskou obsluhou a barů nemůže náležeti od dne 1. I. 1939 židovi, neb židovské společnosti či rodinně smíšené. Židé jsou povinni do tohoto dne obstarati si kupce křesťanské, jemuž zmíněné objekty budou prodány, ovšem až po schválení příslušnými úřady.

§ 25.

Židé nemohou vlastniti tiskáren, divadel, kabaretů a nesmějí vlastniti vydavatelství novin a časopisů, ani tyto vydávati.

§ 26.

Židé nemohou býti zaměstnáni v žurnalistice, politice, v rozhlasu, nesmějí působiti na veřejné mínění.

§ 27.

Kdo se proviní proti tomuto zákonu, může býti vypovězen ze země, přičemž se vyhlašuje rozhodnutí o konfiskaci majetku.

§ 28.

Další soukromé vlastnictví židů a nerušená bezpečnost židů v ČSR se zaručuje.

§ 29.

Platnost tohoto zákona nastává dnem jeho vyhlášení.

SNA, fond MH, kartón 37, Prez – P – 1951

Dokument 60

Osem návrhov zákonov a vládných nariadení Ferdinanda Ďurčanského na „riešenie“ židovskej otázky podaných 3. 3. 1939 jednotlivým ministerstvám autonómnej vlády. Išlo o návrhy: zákona o nadobudnutí krajinskej príslušnosti a domovského práva na území Slovenskej krajiny (v § 3 tohto návrhu je aj definícia Žida, ktorá vychádza z konfesijného princípu), vládné nariadenie Slovenskej krajiny o čiastočnej úprave vlastníctva a držby pozemkového majetku v Slovenskej krajine, vládné nariadenie o vývoze majetku z územia Slovenskej krajiny, vládné nariadenia o prechodnej úprave a revízii advokátskych zoznamov na území Slovenskej krajiny, vládné nariadenie o úprave lekárskej praxe na území Slovenskej krajiny, vládné nariadenie o úprave niektorých koncesí živnostenských, vládné nariadenie o čiastočnej úprave pomeru súkromných zamestnancov, vládné nariadenia o vylúčení niektorých osôb zo štátnych verejných a iných služieb na území Slovenskej krajiny,

Prezídium⁸⁴ Ministerstva dopravy a verejných prác Slovenskej krajiny.

Čís. 1. leg-pres.-taj. /1939.

V Bratislave, dňa 3. marca 1939.

Vec: Príspevky k čiastočnému riešeniu židovskej otázky na území Slovenskej krajiny – osnovy právnych noriem.

Referent: E. Vyčislík, tel.2161-2165.

Prílohy: sväzok.

Predsedníctvu vlády Slovenskej krajiny

⁸⁴ Vpravo od hlavičky je rukou dopísané Min. zahraničia.